

પટલાણી

ઓણ ધોધમાર પઈડાં છે પાણી,
પછી હરખે ના કેમ પટલાણી?
ઓણ ધોધમાર પઈડાં છે પાણી!

ખેતરના શેઠા પર પાણકાનો ઢગલો
ને એના પર ઉભો પટેલ,
આખોએ હાથોનાં નેજવાં ધરીને જુએ
હરીવરનો લીલ્લોછમ ખેલ.,
આંગણીએ અવસરનાં સપનાંઓ સાચવવાં, રહેશે ના ઓણ ખેચતાણી,
પછી હરખે ના કેમ પટલાણી?

ખેતરમાં ઉગ્યો છે મબલખનો મોલ
અને છોકરાને ઉગી છે મુછો,
પટલાણી કહેતી કે જાગો પટેલ,
હવે આસઆસ ગામ જઈ પુછો.
ઠોસો મારીને કરે સનકારો સ્હેજ ત્યાં તો, આખીએ વાત સમજાણી
પછી હરખે ના કેમ પટલાણી?

જુનવાણી ખોરડાનાં નળીયાંને બદલો,
ને ઉંચેરી મેડીયું ચણાવો,
જાણીતા સોનીની પાસે જઈને,
શેર સોનાનો હારલો ઘડાવો.
ધુમાડાબંધ ગામ કરવું છે, કણબીની ખાનદાની હોય ના અજાણી,
પછી હરખે ના કેમ પટલાણી?

ઓણ ધોધમાર પઈડાં છે પાણી,
પછી હરખે ના કેમ પટલાણી?

--મનસુખ નારીયા

૨૦૦૩માં પ્રકાશિત એમના પ્રથમ કાવ્યસંગ્રહ

'રજકણથી રક્તકણ'ના પાન: ૬૬

૧૪૫-શીવશંકર પાર્વતી સોસાયટી,

ભાતની વાડી, વરાછા રોડ,

સુરત-૩૯૫ ૦૦૬-ભારત

'કલાપી' ફોન્ટમાં અને 'ઉંઝા જોડણી'માં પુનર્લેખન:

ઉત્તમ ગજજર-સુરત

ઑક્ટોબર ૦૮, ૨૦૦૫